ISSN 0132-3288

МАЛЯТКО

серпень рік 1982

ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ЦК ЛКСМУ ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Пригоди Гавчика та Булочки

Розповів Володимир БІЛЕНКО
Малюнок Марини СЕГАЙ

Біжить якось Гавчик з прогулянки. Глядь: у бур'яні під парканом Булочка лежить, а на ній — дві краплинки. Плаче Булочка!

— Тебе хто-небудь скривдив? — питає Гавчик.

— Так,— каже Булочка.

— Давай я тебе додому відведу,— запропонував Гавчик.

— А ти хіба знаєш, де моя домівка?

— Знаю. В магазині.

— Ні,— каже Булочка.

— Моя рідна домівка аж за містом. Ми й не дійдемо туди.

Та не такий Гавчик, щоб відступати. Сіли вони в автобус, переїхали через усе місто, поминули ліс, аж тоді вийшли. Глянули, а перед ними — степ безкраїй.

— Оце поперваx була моя домівка,— каже Булочка.

— А де ж ти спала? — здивувався Гавчик.

— Ось тут,— показала Булочка на чорну ріллю. — Постеля моя — пухка й тепла. Її приготували для мене орачі, коли я ще зовсім маленькою була і Зернинкою звалася.

— А що ж ти їла-пила?

— Люди мені і їжу постачали. Ця їжа добривом зветься. Його виробляють на заводах. А щедрий дощик мене напував. У мене відросли біленькі корінчики. Дедалі я вищала й вищала. А потім довго дощу не було. То вже люди мене поливали водою, щоб я не загинула від спраги.

— А чому тебе так оберігали? — дивується Гавчик.

— Бо хотіли, щоб я росла у повну силу,— поважно одказує Булочка. — Щоб проти всякої негоди могла вистояти. Потім я перетворилася на дорідний Колосок. Бачиш,— показала Булочка,— ось такий. І в ньому

багато-багато зернин. Люди зібрали ці зернини, відвезли до млина. Змололи. А на хлібзаводі з того борошна я стала Булочкою. І мене відвезли в хлібний магазин.

— Як же ти в бур'яні опинилася? — питає Гавчик.

— Я в магазині лежала. А тут підійшли дівчинка з мамою. Дівчинка білява така. І очі сині-сині. Бантик теж синій. Сподобалася вона мені. І я їй сподобалась. Вона про це мамі сказала. То й узяли вони мене. Але потім у вітрині овочевого магазину Орися — так мама звала дівчинку — побачила грушу й почала капризувати: «Грушу хо-

чу! Не хочу булочки!» І закинула мене в бур'ян.

Булочка зітхнула й замовкла. Гавчик аж підстрибнув:

— Я, я... знайду ту Орисю і вкушу її. — Він був дуже сердитий. Тоді усміхнувся: — А з тобою ми будемо дружити.

МАЛЕНЬКІ НОВОСЕЛИ

Вірш Павла ГЛАЗОВОГО
Малюнок Жанни ПОКУЛІТИ

*За рік будинок виріс
На голім пустирі.
Маленькі новосели
Гуляють у дворі.
— Ага,— сказала Ната,—
А в нас квартира п'ята!
— То й що? —
Всміхнувся Костик. —
В нас — номер
Тридцять шостий!
— В нас,— похвалився Рома,—
Квартира сорок сьома!
— А в нас,— промовив Петя,—
Аж дев'яносто третя! —
І діти здивувались*

І дружно засміялись.
— Ну, як же воно вийшло,
Що у малого Петі
Такий великий номер —
Аж дев'яносто третій?.. —
Ой, не дивуйте, діти,
Бо тут, де був пустир,
Вселилися трудящі
В чотириста квартир.
Земля велика дуже,
Але ніде, ніде
Не ставлять так багато
Будинків для людей,
Ніде так не зростають
Нові міста ясні,
Як у Радянській нашій
Чудесній стороні!

Раніше жито-пшеницю жали серпами. Тому й місяць, коли збирають урожай, назвали серпнем. Тепер на ниві трудяться комбайни. Серпень радує нас не тільки хлібом. У садках достигають яблука, груші. А на городах спіє різна городина.

Вірші Геннадія ГЛУШНЬОВА

Переклад з російської Лариси КОЛОС

МОРКВИНА

У морквини
Є, крім кіс,
Дуже довгий
Хитрий ніс.
Саме ним
Вона сумлінно
Добуває вітаміни.

Намалювала Марина СЕГАЙ

ГАРБУЗИЩЕ

На городі, біля тину,
Гарбузище гріє спину.
На припоні він сидить.
Відв'яжи — втече умить.

КАБАЧКИ

Ой незручно
Лежить кабачок!
Повернувся б
На інший бочок.
Але поруч —
Малесенький братик,
І не можна
Його турбувати.

Саморобка

1
2
3
4
4
5
7
10
13
16

9 12

15 11 8

17 14 6

11 10 5

1 9

1

2

3

3

2 5

8 7

3 2 4 4

6

КВОЧКА З КУРЧАТАМИ

Саморобка Лариси ДИВИНСЬКОЇ

Недавно ми побували в місті Кам'янці-Подільському Хмельницької області й там познайомилися з Олесею Бабич. Вона розповіла, що коли жила в селі, то дуже любила доглядати курчаток. «Вони такі кумедні, пухнасті, весь час бігають слідом, просять погодувати їх пшінцем та напоїти свіжою водичкою. А зараз нам тримати курчаток ніде»,— зажурено сказала Олеся.

От ми й вирішили подарувати Олесі та всім своїм читачам іграшкову квочку з курчатами.

Перш ніж зробити саморобку, роздивись допоміжний малюнок. Виріж п'ять основних деталей, згорни їх і склей. Клеєм треба намазувати тільки заштриховані місця. Прилаштуй гребінчики, дзьобики, крильця. Ось твоя вирізанка й готова.

Чи сподобалася вона тобі? Розкажи нам про тварин і птахів, яких ти доглядаєш.

КАЛИНКА
МАЛЯТКО

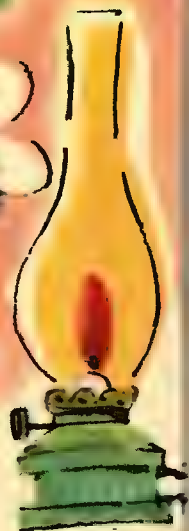

«Ой гарна картина! — сказав Малятко. — Зараз і собі намалюю». Узяв пензлика, фарби та й пішов до річки, де весело скидалися рибки. Що трапилося далі — подивись і розкажи.

Намалював Григорій РІЗНИК

Смішинки-веселинки

М У Х А

Вірш Володимира ГРИГОРАКА

Дмуха
Муха
На вогонь,
Репетує:
— Охолонь!
Ти обпік
Мені лице,
Не люблю тебе
За це!

ГРЕКИ Й ЧЕБУРЕКИ

Вірш Станіслава ШАПОВАЛОВА

В чебуречній греки
Їли чебуреки.
Два дорослих греки —
По три чебуреки.
Три маленьких греки —
По два чебуреки.
Скільки було греків?
Скільки чебуреків?

ЧУЖИЙ ХЛОПЧИК

Оповідання Андрія КОЦЮБИНСЬКОГО

Ішов тато з роботи додому, аж дивиться — стоїть хлопчик. І такий замурзаний, що й очей не видно.

— Ти чий? — питає тато.

— Твій,— каже хлопчик. — Я ж Павлик.

— Ні,— каже тато. — Свого Павлика я зразу впізнав би. Уранці, коли я з дому йшов, у нього личко було вмите, і штани чисті, й сорочечка випрасувана. А ти на себе подивися!

— Це калюжа винувата,— сказав, насупившись, Павлик.

— Гаразд,— усміхнувся тато. — Ходімо додому. Нехай ще мама на тебе гляне.

Відчинивши вхідні двері, тато загукав:

— А йдіть-но всі сюди! Я ось хлопчика на вулиці зустрів. Каже, що він — наш Павлик.

У коридор вибігли і мама, і бабуся, й дідусь. Але ніхто з них хлопчика не впізнав.

— Ні, це не наш синок,— сказала мама. — Я нашого Павлика одягла у все чистеньке. Цього хлопчика слід відвести назад.

Тоді Павлик у відчаї як закричить:

— Швидше скупайте мене — і побачите, що я — ваш!

Намалював Валерій ГОРБАЧОВ

ЖМУРКИ

Вірш Лідії УМЕНКО

Песик, півник і три курки
Стали гратися у жмурки.
Песик перебіг подвір'я
І скуб-скуб курей за пір'я.
Він ловив їх так завзято,
Що всі кури фур-р-р на хату!

Малюнок Рити МАЙСТРЕНКО

Жили собі бабуся і дві внучки — Даша і Маша.

Якось пішла Даша в ліс. Іде, ягоди збирає, пісеньку співає і незчулась, як заблукала.

Де не взявся ведмідь Михайло Іванович. Схопив Дашу і до своєї господи приніс.

— Будеш,— каже,— за хазяйку мені: у хаті прибери, борщ звари, рукавиці зв'яжи.

Наступного дня пішов Михайло Іванович на полювання. А Даша до роботи взялася, але ніщо в неї на лад не йшло. Почала борщ варити — повну хату диму напустила і горщик перевернула. Сіла рукавиці в'язати — нитки заплутала.

А тут і ведмідь вернувся. Бачить — у хаті нічого не зроблено, та як зареве:

— Ох, ти ж недотепо! Йди краще ріпу перебирати та капусту сікти. — І вкинув Дашу в льох.

Довго бабуся з Машею бідну Дашу шукали та так і не знайшли.

За якийсь там час пішла в ліс по ягоди Маша. Ішла, ішла, забрела в хащі й теж заблукала. Де не взявся ведмідь Михайло Іванович. Схопив Машу і до своєї господи приніс.

— Будеш,— каже,— за хазяйку мені.

Походила Маша по хаті, в комору та в льох зазирнула. А льоху не пусто — ріпа, капуста, сушені грибки, медові стільники. І Дашенька там!

— Ти, сестричко, посидь ще трохи,— каже Маша,— а я поміркую, як нам лиха позбутися.

Попорала вона швидко в хаті — скрізь підмела, борщу наварила, рукавиці сплела. А тут і ведмідь нагодився.

— От, — каже, — розумниця! Чим же тобі за твою старанність віддячити?

— Нічого мені,— каже Маша,—

не треба. Одне прошу: занеси завтра моїй бабусі гостинця. Я пирогів напечу і в торбу покладу. Тільки гляди, в торбу не зазирай, гостинця не чіпай. Я на горище вилізу, все побачу.

Вранці пішов ведмідь на полювання, а Маша пирогів напекла, посадила Дашу в торбу, сама туди сіла й пирогами накрилася.

Вернувся ведмідь додому, закинув торбу на плече та й пішов до села. Ішов, ішов, притомився та й каже:

— Сяду на пеньок, з'їм пиріжок.

А Маша з торби гукає:

— Високо сиджу, все бачу! Не сідай на пеньок, не їж пиріжок!

Так Михайло Іванович і не зважився гостинцем поласувати. Доніс торбу до бабусиної хати, кинув у ворота і — стрімголов до лісу.

Вийшла бабуся, бачить — торба. Розв'язала її, а звідти онучки:

— Здрастуй, бабусенько!

Дорогі друзі!

Ви, звісно, пам'ятаєте, що у червневому номері журналу Калинка оголосила конкурс малюнків — «Чарівна квіточка». В цьому конкурсі запрошено взяти участь дітей і з України, і з інших республік нашої Батьківщини, а також із Німецької Демократичної Республіки. Поштарі щодня приносять нам нові й нові малюночки. Сьогодні ми друкуємо роботи тих, хто надіслав їх першими.

Сергійко МИКИТЕНКО, Київ

Дзінтра ТУКІШ, Рига

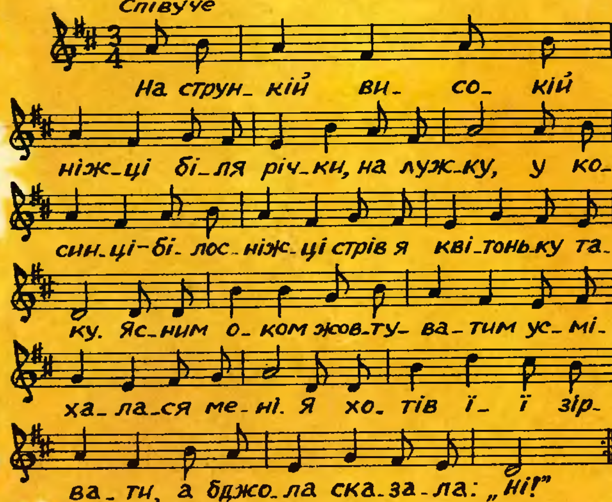
Атабек КАМБАРОВ, Ташкент

РОМАШКА

Слова Марії ПОЗНАНСЬКОЇ

Музика Іди ШАЙКІС

На стрункій високій ніжці
Біля річки на лужку
У косинці-білосніжці
Стрів я квітоньку таку.
Ясним оком жовтуватим
Усміхалася мені.
Я хотів її зірвати,
А бджола сказала: «Ні!»

Обкладинка Віри МОРОЗОВОЇ

Макет Рити МАЙСТРЕНКО

«МАЛЫШОК» Головний редактор С. О. Єфіменко.

Редакційна колегія:

Ежемесячный журнал ЦК ЛКСМУ для детей дошкольного возраста. (На украинском языке). Основан в 1960 г.

Художник-редактор Я. Д. Левич.
Техредактор І. В. Лимонова

Журнал засновано 1960 р. № 8. (272). Виходить раз на місяць Здано до набору 21.06.82. Підписано до друку 02.07.82. Формат видання 84×108/16. Офсетний друк. Умовн. друк. арк. 1,68. Умовн. фарбовідб. 10,08. Обл.-вид. арк. 2,67. Тираж 680 000. Зам. 02421.

Адреса редакції: 252119, Київ-119, вул. Пархоменка, 38—44. Тел. 46-58-82; 41-04-75.

Ордена «Знак Пошани» видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь».
Ордена Леніна комбінат друку видавництва «Радянська Україна». 252047, Київ-47, Брест-Литовський проспект, 94.

Адрес редакции: 252119, Киев-119, ул. Пархоменко, 38—44. Тел. 46-58-82; 41-04-75.

Ордена «Знак Почёта» издательство ЦК ЛКСМУ «Молодь».
Ордена Ленина комбинат печати издательства «Радянська Україна». 252047, Киев-47, Брест-Литовский проспект, 94.
Текст набрано із застосуванням вітчизняного фотонабірного комплексу «Каскад».

Індекс 74304

Ціна 20 коп.